

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več vkúp hodi 2 K, če samo edne 3 K.		Za amerikance, če jih več vkúp hodi 4 K 20 f, če samo edne 5 K 40 f.
Cena vsakoga falata doma je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.		

Dobijo se
v Čerensoveih pri KLEKL
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naroč
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam naznája.

Nedela po vüzmi šesta.

„Gda pride Oveselitel, on bode svedo-
čanstvo činio od mene, i vi te svedočili,
ár ste od začetka z menov“ (Jan. XV.
26, 27.)

Kaj je Jezuš naprejpovedao, se je
zgodilo. Svedočo je od njega Düh sveti,
svedočili apoštolje. Po njegovom v ne-
bozastopenji je prišeo na zemlo Düh
njegov. ki je lice zemle preobrnó, ki
je po apoštolah celi svet k spoznanji
Jezuša pripelao. Kaj je za židove po
rečeh sv. Pavla spaka bila, za pogane
pa nespamet, ravno to je genolo, vleklo
srca človeča. Križ Jezušov je to bio.
Lübezen Križanoga je genola židova i
pogana, da se je podao pod sladko
bremen krščanske vere i prestao ráj
vse muke sveta, kak bi jo pa zatajo.

Lübézen križanoga Jezuša! Što bi
te mogoči bio, zmeriti, pregrüntati! —
Večna je tá. Poslušajmo samo reči sv.
pisma „Z vekvečnov lübeznostjov sem te
lubo“ (Jer. XXXI. 2.) Večna je Križa-
noga lübézen. Od vekomaj me je lübo
Sin Boži i ravno zato, kda na križi
visi za mene, ne dela drügo, kak je
vsikdar delao od vekomaj z menov:
lubi me.

Zdaj te zarazumim njegove reči:
„S krstom pa mam krščen biti, i kako
mi je britko, dokeč se ne dopuni.“ (Luk.
XII. 50.)

Mantrala ga je lübezen, rad bi v
svojoj krvi na križi krščen bio, naj do-
kaže, kak preveč—preveč me rad ma.
Düšica, glej, to je genolo svéte mantr-
nike, tá lübézen Jezušova, da so pre-
trpeli vse grozovitosti ráj, kak od nje-
ga odstopili; ta je pelala plemenite
dečke i dekle iz sveta v siromaške sa-
mostane i püstine; tá je nadignola po-
kornike na tisto strašno zatajüvanje,
štero mi samo občüdüvati vemo, ne pa
nasledüvati.

Lübézen Jezušova! Bog je mro
za mé na križi! Jé kaj vekšega pod
nébov? Lübo bom ga, lübo bom ga i
zato ráj merjém jezerokrat, kak pa
smrtno zagrešim.

„Kristušova lübézen me sili“ (II.
Kor. V. 14.) je skričao sveti Pavel. Ta
ga je gnala po sveti okoli, dokeč je ne
milionom zvužgao srca na lübézen do
Križanoga. I med kelikimi nevarnost-
mi! Poslušajte samo: „Trikrat sem bio
z šibami bit, ednok kamenjan, trikrat se
mi je ladja razbila, noč i den sem bio
v globočini morja; dostakrát na poti, v
nevarnostih na vodah, v nevarnostih med
razbojniki, v nevarnostih med rojáci, v
nevarnostih v mestih, v nevarnostih v sa-
moti, v nevarnostih na morji, v nevar-
nostih med lažljivimi žrtati; v trüdi i si-
romaštvi, v vnohom virestovanji, v lakoti
i žeji v pogostnih postah, v mrázi i na-
goti“ (II. Kor. XI. 25—27.)

I kaj ga je krepilo, da je to vse
prestao za Jezuša? „Sin Boži je lübo
mene i dao sam sebe zame.“ (Gal. II.
20.) To je odgovor. Glédao je lübézen
Jezušovo. Vido je pred sebov zmerom
Božega Sina, ki je za njega nebesa
povrgeo, iz Boga človek, z bogatoga
revež, z nemrtnoga križan postao iz
lübézni. Tá lübézen Jezušova ga je go-
nila, tirala po sveti, naj jo glási i vu-
žiga v düšah tak jako-jako od Boga
lübtenih. Mené ne bo genola? Mené ne
bo tirala? Mené Križani ne bo vlekeo?
Jaz brez njega ščem biti morebit?

O düšice drage z Božov krvjov
odküplene, poklekrimo pred Križanoga,
odprimo pred njim svoje srcé i lübito-
lübimo ga. Vse učinimo njemi na čast.
Če je on ne iskao svoje dike: „Pa
jaz ne iščem svoje dike, je, šteri jo išče
i sodi“ (Jan. VIII. 59.) — bi jo mi
iskali? Nikdár ne. Vse Jezuši na čast
naj bo. Naša dika je to, da smemo

njega odičiti. „Bogi služiti, je kralüvati“
právijo svetniki.

I če Jezuša ne bi lübili? Skoro
ne vüпам dolspisati, kaj bo te z nás:
„Če što ne lübi našega Gospoda, Jezuša
Kristuša, naj prekleti bo.“ (I. Kor. 16.)
To pa veli Düh sveti.

Krščanski navuk.

V kakšoj meri smo dužni Boga
lübiti? Više vsega. Kaj je to: više
vsega? To teliko pomeni, da bole, kak
svoje stariše, bole, kak svojo srečo, bo-
le, kak svoj žitek. Če bi nam zato sta-
riše kaj grešnoga zapovedali, ne bi
smeli včiniti, zato, ka Bog to prepove-
dáva; rávnotak če bi se nam velika
sreča ponüjala pri kakšoj ženitvi z dru-
govnikom, kaj maticérkev ne dovoli,
ne bi smeli toga zakona sklenoti, ali
če bi se nam z smrtjov prepretili za-
volo svoje katoličanske vere, raj bi
mogli se dati zežgati, kak pa jo zata-
jiti. Bog nam more vu vsem te prvi
biti, to je ober vsega lübiti Boga. Mi-
loščo na to lübézen pa vsaki dobi, ki
jo samo prosi, zato je ne nikomi ne-
mogoča.

Volitve poslancov v državni zbor.

Približavlejo se časi, ka bomo si
nanovo mogli zvoliti poslance v državni
zbor, gde se sklenjavlejo za nas pos-
tave. To je jako važno delo, pa bi
vsaki volivec mogeo dobro poznati pos-
tavo pa pravila, poleg šterih se more-
jo volitve vršiti. Nakelko je našim No-
vinam zavolo maloga prostora pa za-
volo kratkoga časa mogoče, želejo svoje
č. čtevce konči z toga vekšega zozna-
niti, kakše pravice majo volivci, pa
kak se morejo ravnati, gda vživlejo
svojo volivno pravico, Zato začnemo.

Imenik volivcov.

V letošnjem kolendari Srca Jezušovoga najdemo nakratko popisano, što vse ma poleg nove postave pravico voliti državne poslance. Sprevidimo pa z tistih kratkih vrstic včas, ka de poleg te nove postave melo volivno pravico vnogo ljudi, ki je dozda nej so meli. Da se pa volivna pravica samo tak lejko vživle, či je dotični, ki jo ma tudi vzeti v imenik volivcov, zato naj vsaki dobro pazi ka se naj njegovo ime ne nehá vö z imenika.

Gda se vršijo volitve, te že nema časa odposlanstvo,¹⁾ štero pobira glasove, ka bi doganjalo pa presojuvalo, či té ali oni ma volivno pravico, ali je pa nema, nego se ravna po imeniki, šteri je že prlé vküppostavljeni, pa koga v tom imeniki najde, on lejko dá svoj glas, koga pa v imeniki nega, on pa nemre dati svojega glasa, či bi ravno ovači meo volivno pravico.

Postava naprej piše, ka se more od volivcov vsake občine napraviti imenik. V te imenik se more zapisati imé, stan pa stanüvališče vsakoga volivca. Te imenik se more napraviti pred ednim letom, kak je nova postava razglašena. Popravit se pa more zatem vsako leto. Jako važno je zato za vsa-

¹⁾ tisti, ki pri követov odebiranji votume vküppišejo.

koga, naj pride v té prvi imenik, šteri se napravi letos.

Osrednji volilni odbor je nastavo za vsaki volilni kraj edno ali več odposlanstev za vküppisanje volivcov. Predsednik toga odposlanstva je mogeo najkésnej 15 márcá določiti, gda se začne vküppisanje. Pred osmimi dnevi se je to moglo objaviti, tak ka vsaki zná.

Vküppisanje se vrši etak: Odposlanstvo more vzeti v imenik vsakoga, od koga zna, ka ma vse tiste pogoje, šteri so za sprejem potrebni. Ravnotak more z imenika vö nehati vse tiste, od šterih zna na podlagi uradnih podatkov,²⁾ ka nemajo tistih pogojev,³⁾ šteri so za sprejem v imenik potrebni. Da pa ta določba postave naj ne bi dala prilike odposlanstvu, ka bi samo svoje ljudi spravilo v imenik zato je dužno odposlanstvo sprejeti v imenik vsakoga, ki se pred njim oglasi pa dokaže, ka njemi ide volilna pravica. To je jako važno. Vsaki naj ide zato pred odposlanstvo, naj ga vzeme v imenik. Ki so bili v stari imenik vzeti, njim samo to trbe pred odposlanstvom povedati. Ki majo pravico na podlagi porcije priti v imenik, oni to lejko dokažejo z porcijinskov knjigov. Ki so spu-

²⁾ Hivatalos bizonylat po vogrski.

³⁾ Ka je potrebno.

nili 6 razredov lüdske (vsakdenešnje) šole, za tiste določuje postava posebna pravila, po šterih se dožene, či so opravičeni za volitev ali nej. Što ma tozadevno svedočanstvo (bizonyitvány), se z njim opraviči. Či bi odposlanstvo dvojilo, ka što neve čteti pa pisati, se postavi na požkušnjo na té način, ka čté par vrstic z knjige, ka njemi da odposlanstvo, To pa v tistom jeziki v šterom volivec žele. Odposlanstvo more tiste, štere šče na poskušnjo postaviti, s pismenim vabilom pozvati, pa dodjati opombo, ka či na požkušnjo ne pridejo, do je meli za takše, kak ki nevejo čteti pa nej pisati. Tistim, ki so v takšoj službi, ali pa majo takšo mešttrijo, štere nemre opravlati brezi znanja čtenja pa pisanja, je nej potrebno dokazüvati, ka so spunili 6 razredov šole, pa tudi nej, ka znajo pisati pa čteti. Nej je potrebno nadale želeti, ka bi dokazüvali, ka znajo pisati pa čteti tisti, ki majo pokazati, ka so zvršili 4 razrede lüdske šole, ali pa či majo pokazati svedočanstvo, ka so se zvün šole navčili čteti pa pisati.

Slüzbenicje pa delavci dokažejo sposobnost, ka jo terja postava, svedočanstvom, štero njim more dati delodavec. V tom svedočanstvi more biti povedano, kakše posle vršijo, pa kak dugo je vršijo, To svedočanstvo njim

MARIJA POMOČNICA.

(Sveti se denešnje nedelo.)

*Oblaki so pokrivali
Nam lepo domovino,
Grmlenje, blisk oznanja
Rekoč, te rod bo zgino!*

*Pa glej tam lepo Mavrico¹⁾
Na nebi zasijati,
Ki kličemo²⁾ jo Dëvico
I pravimo njoj Mati.*

*Naš narod zdaj zapazi Jo,
Poklekne, moli, joče . . .
Vzavüpanji pa prosi Jo
„Nas reši smrtne toče!“*

*Nikoli se ne slišilo
Med ljubenci Marije,
Da ne bi se zadobilo
Či v tugi štö upije.³⁾*

*Ne joči zdaj več narod, moj!
Mariji Pomočnici
Veselo in lepo zapoj,
Jo hvali v svojem srci.*

*Ka proso si, ti dala je,
Scražnikom v čemere,
Slovenske lepe Novine
Branitelice vere.*

*Oj novine pozdravlene
Ki prišle ste kak ptice,
Tolažit nas zavržene,
Oznanjat nam novice!*

R. J.

¹⁾ Boža dogá.

²⁾ Zovemö.

³⁾ Kriči.

Podgorska Ánica.

Veselo je sprejela glás Podgorska Ánica da de de férma. Bledo lice njoj runeno postalo, ino v očeh njoj nekša posebna svetlost zalesketala. Vküppádnjene, slabe prsi so se njoj visoko zdigávale, kak či bi edno novo, dugo, veselo življenje želela z močnim pomládnim zrákom v sebé potegnoti. Betežna je bila naime že celo zimo, od késne jéseni máo. Láni ešče bistra, zdrava deklina bila z lepim rdečim obrázom in velikimi sivimi očmi. Veselo i črstvo se gibala okoli hiže. Ednok njoj pa samo bledeti začelo lice, oči so zgübile svetlost ino globko notri spadnole, pa kda je prišla jesén, mirajoča, žalostna jesén, je Ánica tudi vlegla ino začnola vejhnoti, kak rožica.

Celo zimo je mirovno prenášala boleznin vedno mislila na sprotoletje na toplo, cveteče, dišavepuno sprotoletje, kda potoki veselo žlaburijo, ftice veselo slavijo, i rožice disavno cvetejo, želela si pomlad, ki njoj znova prinesé zdrávje i nazáj dá licam rumenost, očem pa svetlost. Pa prišla je. Ánica jo je veselo sprejela in srčno pozdrávila. Začnola se bolša čütiti i či duže vekše vüpanje meti do zdrávja. — Zdaj pa kda je zvedila, da férma bo, zdaj je pa že gotovo znála, da ozdrávi, či prvle ne, do férme pa gotovo.

— Mati da ne, da bom se jas tudi fér-mala? — Je pitala veselo svojo mater, kda je njoj glás prinesla od férme.

— Boš, boš moje dete, samo mi ozdravi; — Je njoj odgovorila mati ino s skuznatimi očmi polúbila svojo ljubleno hčerko.

— Mati, jeli, da tam jas posebno moč dobim od sv. Dúha, takšo moč ka bi šče mretiznála za Jezúša? Oh to nekaj lepoga more biti kda što moč dobi, z šterov je ešče mreti tudi mogoči za Jezúša! Naj samo ozdrávim do te čas!

— Zdrava boš mi do tečas, stalno zdrava — njoj právi mati.

— Mati ne da te lepo, novo obleko do-

bim? Bela bo, scela bela kakšo angelci nosijo v nebesah. Pojás de pa plávi, sivkasti, kak lepa vedra néba tam gori. Venec bom tú tudi mela, lepi zeleni, samo zmes bot tú pa tam eden rdeči klinček v njem. Oh to delepo, mati!

— Lepo, lepo, moje dete, — odgovori mati ino naduzi polúbil svojo hčerko, kak či bi svoje lastno življenje ščela v no v pihnoti

Vse je obečano bilo. Déjn férme se pa pomali približavao. Začnoli so šivati Ánci obleko. Ona sama je ravnála, kak naj bo zašita. Stálno je vervala, da ozdrávi do férme, či ravno da je po pravici, nikaj ne bolša postále. Že samo pár dnévov bilo pred férmov. Ánica se je šče dosta slabejša vidla, kak da bi gori mogla stánoti. Vsi so čütili, da ne de mogoča k férmi idti, samo ona se vüpala. Obleka se pa rédila, tak ka je slednjen dén pred férmov že gotova bila. Ánica pa ešče v posteli. Mati je tužna bila, bolelo jo je grozno, da se žela njéne hčerke ne spuni. Samo Ánica se ne žalostila. — Odvečara je sama ostála v hiži. Ednok samo goristane s poste, štero je od jéseni máo ne mogla povrúti. Gingavo je začála stopati po hiži. Vodo si vlejála ino se omila, potom pa počesala svoje duge, čarne vlasé. Zdaj pa vzela obleko no se scela oblekla. V okni je že tam bio pripravleni venček. Na glavo si ga položila. Zednoga šopka pa hitro potegnola en lepi krvavo-rdeči ščipkov bátek ino si ga na slabe prsi vtekno. Vrédil je bila. Rávno v tom hipi je stopila notri mati. Ne je znála kaj, kdaje Ánico oblečeno zavárala, Tak je stalo to nedužno dete pred njov, kak angelček. Ánica je pa veselo skočila k materi ino se ovila njoj za šinjek.

— Mati, lüba mati, zdrava bom do jütra, samo zdaj sam ešče malo slaba! —

Veselo je obimnola tužna mati svoje dete. Zdaj je že sama začnola vervati, da njoj hčerka ozdrávi. Ve jo pa pred sebov vidi, veselo, z žarnim licom ino z mérnimi očmi, v šterih se jasna néba leskeče!

Dale pride.)

je delodavec dužen dati, zato ka či ga ne dá, se kaznuje od 10 do 100 koron. Zvün toga se pa to tüdi lejko dokaže z službenov knjigov, z občinskim svedočanstvom pa z vsakim drugim takšim uradnim pismom, z šteroga se dá sklepati, kakši poseo vrši, pa kak dugo ga vrši.

Odposlanstvi, štero je postavljeno za vküppisanje, morejo iti na roko občinsko poglavarstvo pa vsi občinski uradniki⁴, ka naj se imenik dobro vküppostavi.

Tak se napravi začesan imenik.

V imeniki se nahaja prostor za zapiske, na šterom prostori se more zapisati, šteri volivec je vzeti nanovo v imenik, pa tüdi morejo biti zapomenjeni, ki so vöneháni z staroga imenika, pa zakaj so nehan vö. Imeniki s temi zapiski vred se more podpisati od vseh tistih, ki so pri njem kaj opravljali, pa se potom more poslati osrednjem volilnomu odboru.⁵ Odposlanstvo pa more tüdi po občinskem poglavarstvu obvestiti vse tiste, ki so z imenika vönihani, pa zakaj so vönihani.

Osrednji volilni odbor napravi dva imenika od volivcov po abecednom rédi, pa dva od tistih, ki so vönehani. Eden imenik volivcov pa eden imenik tistih, ka so vönehani, se pošle vsakoj notarjošiji. *Oba teva imenika se moreta od 16 maja pa do 14 junija vödjeti ogled ka si jiva lejko vsaki pogledne.* Do konca julija pa gotovo bo te termin letos. Kak se naznani pazite!⁶

Kak naj se vloži priziv (fellebbezés) proti imeniki volivcov.

Postava določuje, ka more osrednji volilni odbor začasen imenik volivcov od 16. maja pa do 14. junija v občinsko hiži (v notarjoškoj pisarni) vö postaviti na ogled. V tom časi s delavne dneve vsaki den od 8 vöre pa do 12 predpoldnevom vsaki lejko pogledne imenik, pa što želej, si ga tüdi lejko prepíše odvečara od 2 do 6 vöre.

Jako dobro je, či si te imenik vsaki volivec pogledne ka de vido, či je vzeti v njega ali pa nej. Pa nej samo zavolo toga, nego ga je dobro poglednoti tüdi zato, či so nej vzéte v njega takše osebe, šterim nejde volilna pravica, ali pa čih so nej izpüščeni ž njega tisti naši znanci pa prijatelji, šterim ide volilna pravica.

Či smo najšli v njem hibo se mamó pravico oglasiti proti začasnomu imeniki. Za svojo osebo se lejko oglašiti vsaki. Zvün toga pa ma pravico, ki

je vzéti v imenik, pa ravnotak za kogakoli, ki je nej vzeti v imenik.

Oglasiti se za svojo osebno, proti drugoj ali pa za drugo osebo, tak pravimo, ka se vloži priziv (apelácija.) Té priziv se morej pismeno notri dati od 16 do 30 maja. Nasloviti se more na osrednji volilni odbor, dati se pa more v malih občinaj notarjoi, v velikih občinaj pa poglavarstvu. Na priziv nej trbej štemplina. Vsaki priziv se more podpisati, pa se njemi morejo dodjati vsa tista uradna pisma,⁷ na štera se naslanja. Či se ta uradna pisma ne bi mogla dobiti, se more zapomliti, gde se nahajajo. Či so potrebni podatki, šteri se nanašajo na porcijo, potom more dati te podatke na razpolago občinsko poglavarstvo. Tisti, ki se oglasi za več oseb ali proti večim osebam, more paziti, ka za vsako osebo vloži pozoseb priziv apelácijo.

Tej prizivi tüdi morejo biti vödjeni kak imenik do 14 junija, ka si je vsaki lejko pogledne. Junija 14 se potom vsi prizivi z opazkami vred pošlejo osrednjem volilnomu odboru. Té je more do jul. 31. razsoditi. Razsodba se more v zapisniki podpreti z zroki, pa od 1 do 15 augusta vödjeti na pregled v mestu ali v občini, gde se nahaja osrednjih volilni odbor. Zvün toga se more naznani vsem tistim, ki so se nepravilno oglašili za svojo osebo, ka njim je priziv odklonjeni. Ravnotak se more tüdi s pismom dati naznanje vsem, ki so se na podlagi prizivov zbrisali z imenika.

Proti razsodbi osrednjega volilnoga odbora se lejko pritoži na upravno sodišče.⁸ To se pa more zgoditi v 15 dnevaj. Či se je pa proti razsodbam osrednjega volilnoga odbora nej pritožo ničče, ali pa či je upravno sodišče takše tožbe že vred spravilo, potom pošlane imenik končnovalani. Té končnovalani imenik pošle osrednji volilni odbor občinaj, pa si ga tam vsaki lejko pogledne pa tüdi prepíše.

Nigdar ne smemo pozabiti, ka je volilna pravica velike vrednosti za vsakoga državlana, pa jo je dužen vsaki volivec vršiti. Paziti moremo zato, naj odposlanstvo, štero volivce vküppiše, nikoga vö ne neha. Moremo poglednot začasen imenik, pa vložiti priziv, či je što nej vzeti v imenik, ali pa ž njega nedpravilno vönehani.

Dobro je tüdi, či si prepíšemo i končnovalani imenik, ka mo znali, što vse ma volilno pravico v našoj občini. To je pa zato potrebno, ka se

je že dostokrat pripetilo, ka so volivci té ali one občine sami nej znali, šteri ma volilno pravico pa šteri je nema. — Té tveden vsaki naj pogledne v notarjoši, je vzeti v imenik, ali ne i če po krivici ne bi bio, naj pri notarjuši ešče té tveden pismeno apelacijo, kak je povedano notrida. Štokoli lahko to apelacijo neprávi, dotični jo samo podpíše.

Dom i svet. — Glási.

Bavarska králeska družina pri našem višešnjem pastiri. III. Ludovik bavarski kral je z kralicov i peterimi hčerami obiskao v Szombathely-i našega püšpeka i pri njih z drugimi plemenitaši na sijajnom obedu bio. Pol sedmi popoldni so štirje auto-je pripelali goste svetle pred püšpekov grad, kde njim je v rdečo oblečen i z zlatimi tráki prepleten vratár vrata odpro. Najoprvim je kral dolstopo, zatem sta kral i püšpek kralico dolpomogla z motora. Kraleske hčeri so šteli püšpeki roko polübiti komaj so jo mogli nazaj potegniti. Zaistino lepo znamenje kršćanskoga düha v toj kraleskoj hiši, iz štere je shajala i naša pokojna kralica Elizabeta. Po predstávi dvornih dühovnikov kraleskim gostom so tei sprevođeni v veliko dvorano, kde so jih vogrski magnati že čakali. Obednica je krasno bila okinčana, stolci z zelenim žamatom prevlečeni i z zlatom oplešani; z rožami je bilo vse napunjeno i dragi srebrni posvečnjeki i srebrne kupice z rdečimi ščipki so pozdrávlali visoke goste iz stola. Med obedom je Vadas Gyula z svojov bandov igrao stare vogrske pesmi i tüdi edno novo koračnico, štero je králi na čast ob toj priliki zložo. Po večerji se je kraleska družina ešče pol vüre razgovarjola z navzočimi, zatem pa se lübeznivo poslovala od gostolübnoga hišnoga gospodára i z motori odhajala. Nas jako veseli, da se maticerkev po tom visokom obiski natoliko počastila i podignola ravno v tistom mestu, kde so našega višešnjega pastira prostozidarski liberalci teliko črnili i grdili.

Dári na katoličanski vogrski tisk. Tornai Kováts Imre, plebanóš je lansko leto mro i svojo vrednost do 80 jezér koron zapüsto na dober tisk. V té namen so ešče darüvali lansko leto po cerkvah pri pobiranji (prinas druga nedela v oktobri) 59 jezer 700 K. Vstopnine za družbo to pa notri prišlo 7,302 K 38 f. Drugi dárov pa do 20 jezér koron pa li se komaj vojsküje z nevernim, liberalskim časopisjom krš-

⁴) Čestniki.

⁵) Központi választmány.

⁶) V tom čast záto naj vsaki pri svojem notariuši pogledne, zavolileca, ali nej.

⁷) Svedočantstva, za volo šterih prosi poleg právde glás, ali votum.

⁸) Közigazgatási bíróság.

čansko vogrsko. Ikaj pa te naše slovensko čitevo, štero skoro nikde nema podpore!

Potres je bio v bližini Pešta, ali zvün porušjenja nisterih dimnikov (rorov) se vekša nesreča ne pripetila.

Vogrski romarje so pod voditelstvom Szmrecsányi nadpüšpeka Rim i svetoga očo pohodili, ki so njim blagoslov podelili. Genlivo je bilo, kda so glasno molili za ozdravljenje apoštolskoga krala, komi so to z brzovom (telegraf) tüdi naznanili.

Novi svetek bodo dühovniki naše püšpekije v svojih molitvah opravljali junija 15-ga na spomin prenešenja ostankov sv. Martina iz Toursa v Szombathely.

Medved je razčesno svojega krotilca v Poseni v cirkusi.

Danski kralj je z kralicov pohodo Paris.

Nemir v Albaniji ešče zmerom trpi. Zdaj sami albanci se grožajo nikaj, ka od toga jé guč, da mednarodna vojska pride v glavno mesta Durazzo i 9 taljanskih vojnih ladj je že tüdi na poti sem. V Epirusi ešče tüdi ne sklenjen mir z grki. Vilhelm vojvoda je Essad bašo vloviti dáo.

Boj med amerikanci i meksikanci, jé vüpanje da ne bo veliki. Dozdaj so samo male praske bile i ne dosta lüdi morjenih. Jé mogočnost, da se popolnoma v krátkom pomirijo. Tem hüjša i nesmilenejša bojna teče med samimi meksikanci. Puntarje i vladna vojska sta zmeram v boji. Zdaj so puntarje zmagali, 3000 vladnih vojakov vmorili i mesto Tompico popolnoma požgali.

Vučitelom prostožidarskim, ki verski navuk ščejo iz šol spraviti, se protipostavljajo dobri krščanski učitelje i starišje po celoj deželi. V Pešti bo pá veliko spravišče proti njim. Imeniten Dr. Vass Jóžef pišejo: do šol starišje majo pravico, zato ka je zidajo, učitele plačüjejo, najbolje pa zato, da dájo šoli svoje najdrágše — to je svojo deco. Tü narod bo gučao i ne kakši zablodjeni prostožidar.

Vučiteljski zbor v Cerensovcih je lepi den meo. Prišlo je učitelie v učitelov do 50 vküp, pa vzün domačih 3 dühovniki: beltinski i dobrovniški. V šoli je deci razlagala domača učitelica pred zbranimi zgodbo od svetinjice Marijine, kaj je deca mogla za njov praviti — na zbori pa je razpravo čitela Némethy Nelli učitelica Türjanska od toga, kak more gojiti učitel deco v šoli i zvün šole. Csentevölgy-ski učitel Antauer J. pa razpravlao o bitji človeče düše.

Konj je najdeni v Čerensovcih 15-ga mája z potretimi kolami rano zajtra, šteroga je eden beltinski gospod domo odegno — kola pa povrgo na cesti, na štera je pazo en čas sam njihov posestnik — notri v blati, kam je spadno v pijanosti. Sledkar se je pa odvekao ednomi na štale spát brez njegovoga znánja i toga malo ne do smrti zosagao, kda je té prišo polagat márhi; mislo je naime da njemi je ne dávnno pokojni brat prišo nazaj.

Skališao se je ravno to noč en drügi pijance pri Bedrnjakovoj hiši i z blatnimi rokámi vse late zamazao, kda se z grabe premetávo i za njé lovio.

Mačák pa dve ženski. Tak so ti trijé vküp prišli, ka je mačák edne ženske v Žiških belice jo te drüge, te sta se pa za to tak posvadile, da bi se hajdi klale. Vekšega kvára edna v ovoj zato ne včnila.

Grdoba grda. Dnes tjedem je eden mládi moški pod dilami (koruši) v cerkvi čerensovskoj vodo püščao med mešov — pa bi lahko vü šo, da ne daleč bio od cerkvi, Potrebčino naj vsaki domá oprávi ali na poti i ne pri cerkvi ali pa celo v cerkvi. Grde grdobe!

Tožba edne učitelice je to, da deca v 1. i 2. razredo tak nesramno znajo gučati da je sram to samo omeniti. Pazite starišje na svojo deco i ne püščajte je med odrašeno mladino, ne plesalce i pijance gledat kje teliko slaboga čüjejo i vidijo. Dete je za gostüvanje lüdi ne. Šale i guči na gostüvanji kelikokrat so nesramni i smrt ni grehi. Tü se največ hüdobije deca navči pa v krčmi. Pažite!

Firma se je z lepimi slovestnostmi i düševnimi haski dokončala té preminoči tjedem na tišini, cankovi, pri Jeléni, Jürji i Grádi. Dnes je pri Nedeli. Dnes proti večeri prido višešnji pastir v Beltince, kje dvá dni bo trpelo firmanje. Z püšpekem hodijo Dr. Rogács Franc, njihov tajnik, ki so rojeni slovenec.

Izlet so napravili dijáki frančiskanski Varaždinski dnes v Malo Polano, kje so njim v lepoj Marijanskoj kapeli njihov praefekt mešo slüžili, domači g. plebanoš Sakovič Jožef pa predgali.

Novo Kapelo nameni delati srednje bistrička občina. Lepi namen je to, če šče pri staroj kapeli teliko let včinjene zamüde stem popraviti — ali potrebno je k tomi deli prvič dovoljenjé cerkveno, ovak se njim kapela nikdár ne blagoslovi. To naj bo Dolnjim i Gornjim tüdi povedano. Kapela je Boži hram — k toga gorpostávla-

nji maticérkev, kakti namestnica Boža more svoje dovoljenje dati.

Žito je dolzvalao eden pijanec zdaj v nedelo v Čerensovcih. Žito je pa ravno plebanošovo. Dosta penez more biti, da je tak malo treznosti.

Zobé je mikao dozdej v Čerensovcih Pollák Izidor trgovec. Zvedili smo, da njemi je té slüž od okrajnoga beltinskoga zdravnika Dr. Kollars Ferenc prepovedani i škér njemi bo odvzeta v kratkom.

Odaja na licitaciji

bo mája 25-ga, v ponedelek, predpoldnom ob desetih na

Krajni pri **Marič Janoši.**

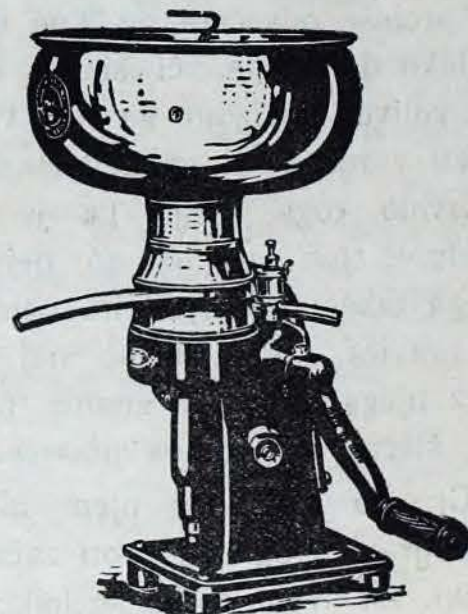
Tržili se bodo levovje hrastovi, páрма, štale, gümlo, drevje okoli hrama i v logi, detelica, silje i seno na travnikah.

Ob toj priliki se bodo tüdi njive z arende dávale.

Celo odajo bota vodila: Klekl Stefan z Krajne i Edsidt Stefan z Gederovec.

To je tisti stroj

(mašin), z šterim si lahko dosta penez správi ešče tisti kmet, ki samo 2—3 krávi má.

Presvetitve dá

Alfa-Separator R.T.

Budapest, VI., Lomb-utca 11.